Som det var i Noas dagar skall det vara vid Människosonens återkomst

Spara som PDF

Inspelning
Nedan kan du lyssna till en inspelning av denna text.

Klicka på denna länk för att lyssna om du inte ser en spelare ovan eller högerklicka för att ladda hem ljudfilen (mp3).

Vi skall här fundera lite bredare kring ett bibelord som handlar om den absolut yttersta tiden. I rubriken ser du vilket bibelord jag avser. Jag vet att en del tolkar detta bibelord så här: lika syndigt som det var på Noas tid, före floden, lika syndigt skall det bli även i vår tid, före det att Jesus kommer tillbaka. Det stämmer så klart, men bara delvis, för det är inte exakt vad Jesus säger i dessa verser. Vi skall läsa ifrån Lukasevangeliet:

> Luk 17:26-30: [Jesus sa] "Som det var på Noas tid, så skall det vara under Människosonens dagar. **Folk åt och drack, gifte sig och blev bortgifta**, ända till den dag då Noa gick in i arken och floden kom och gjorde slut på dem alla. På samma sätt var det på Lots tid: **de åt och drack, köpte och sålde, planterade och byggde**, men den dag då Lot gick ut från Sodom lät Gud eld och svavel regna från himlen och gjorde slut på dem alla. **På samma sätt skall det vara den dag då Människosonen uppenbarar sig."**

Som vi ser här kan man inte bara läsa första meningen för att greppa vad Jesus faktiskt säger. Som så ofta måste man läsa bibelversen i sitt sammanhang. Så det Jesus vill få fram är att livet rullar på som vanligt för vanligt folk, det är vardag! Men när de minst anar det så kommer Guds vredesdom över dem. Den yttersta

tidens domsscenario blir alltså något som liknar det som skedde på Noas tid med hela världen, och vid Lots tid med Sodom. Aposteln Paulus beskriver detta med lite andra ord:

> 1 Tess 5:2-3: "Ni vet själva mycket väl att Herrens dag kommer som en tjuv om natten. När folk säger: ’Fred och trygghet’, då drabbas de av undergång lika plötsligt som smärtan kommer över en kvinna som skall föda, och de slipper inte undan."

Folk tycker med andra ord att de har det ganska bra precis före det att vredesdomen kommer, och de är helt ovetandes om vad som är på gång. Men att denna överraskning inte gäller sanna kristna ser vi tydligt i Jesu ord och i vad Paulus fortsättningsvis skriver:

> Matt 24:33: "När ni ser allt detta **vet ni** på samma sätt att han är nära och står vid dörren."

> 1 Tess 5:4: "Men ni, bröder, lever **inte** i mörker, så att den dagen kan överraska er som en tjuv."

Sanna kristna skall kunna förstå att Guds vredesdom är nära, och de skall inte drabbas av den:

> 1 Tess 5:9: "Ty Gud har inte bestämt oss till att drabbas av vredesdomen utan till att vinna frälsning genom vår Herre Jesus Kristus."

Och varför drabbas då inte de sanna kristna? Jo, för att de tagits undan. Precis så som det var med Noa och hans familj, och med Lot och hans familj, så blir det också med de sanna troende (som ju är en familj) före vredesdomen i den yttersta tiden:

> 1 Tess:4:16-17: "Ty när en befallning ljuder, en ärkeängels röst och en Guds basun, då skall Herren själv stiga ner från himlen. Och först skall de som dött i Kristus Jesus uppstå. Därefter skall vi som lever och är kvar ryckas upp bland moln tillsammans med dem för att möta Herren i rymden. Och så skall vi alltid vara hos Herren."

En del som förfäktar en tolkning som vi kallar för *pre-trib* blandar gärna ihop vedermödan med vredesdomen. Men det är två olika händelser. Först kommer

vedermödan som kristna måste genomleva. Mycket talar för att vedermödan pågår i sju år, och det är under dessa år som Antikrist regerar. Först därefter kommer Guds vredesdom över världen. Därefter kommer Tusenårsriket och efter det den slutliga domen. Sist i denna text har du länkar till texter som går igenom detta.

Vredesdomen över världen vid Noas tid varade i exakt ett år. Det är mycket troligt att vredesdomen vid denna tidsålders slut också varar i ett år:

> Jes 34:8: "Ty dagen för Herrens hämnd kommer, ett **vedergällningens år** då han utför Sions sak."

Sedan tänker vi ofta att straffdomen över Sodom berodde på de sexuella synder som begicks där, men det är inte den grundläggande synd som Bibeln beskriver:

> Hes 16:49-50: "**Se, detta var din syster Sodoms synd**: Högmod, överflöd av mat och bekymmerslös säkerhet utmärkte henne och hennes döttrar. Och hon hjälpte inte den nödställde och fattige. De blev högfärdiga och gjorde sådant som var vidrigt för mig. Därför försköt jag dem, när jag såg detta."

Högmod, överflöd, bekymmerslöshet, snålhet och obarmhärtighet mot behövande var alltså den grundläggande synden i Sodom. Förmodligen tackade de inte heller Gud för allt det goda de hade. Även här har Paulus något att säga oss, nämligen att om människorna vänder Gud ryggen i otacksamhet, då *utlämnar* Gud dem åt skamligt beteende. Jag är ganska övertygad om att det här inte enbart avser enskilda individer, utan kanske främst hela samhällen – precis som med Sodom. Detta gör Gud troligen för att det skall bli mer uppenbart att människorna inte lever efter Guds vilja och bud; synden blir mer synlig då. Och när Gud liksom *förstärker* synden, så gör han det också för att kalla människorna till omvändelse.

> Rom 1:18-28: "Guds vrede uppenbaras från himlen över all ogudaktighet och orättfärdighet hos människor som i orättfärdighet undertrycker sanningen. Det man kan veta om Gud är uppenbart bland dem, Gud har ju uppenbarat det för dem. Ända från världens skapelse ses och uppfattas hans osynliga egenskaper, hans eviga makt och gudomliga natur genom de verk som han har skapat. Därför är de utan ursäkt. Fastän de kände till Gud, prisade de honom inte som Gud eller tackade honom, utan förblindades av sina falska föreställningar, så att

> mörkret sänkte sig över deras oförståndiga hjärtan. De påstod att de var visa, men de blev dårar. De bytte ut den odödlige Gudens härlighet mot bilder av dödliga människor, av fåglar, fyrfotadjur och kräldjur. Därför utlämnade Gud dem så att de följde sina egna begär och bedrev allt slags otukt och förnedrade sina kroppar. De bytte ut Guds sanning mot lögnen och tog sig för att dyrka och tjäna det skapade i stället för Skaparen, han som är välsignad i evigheter, amen. **Därför utlämnade Gud dem till skamliga lidelser.** Deras kvinnor bytte ut det naturliga umgänget mot det onaturliga. På samma sätt övergav männen det naturliga umgänget med kvinnan och upptändes av begär till varandra. Män bedrev otukt med män och fick själva ta det rättvisa straffet för sin förvillelse. Och eftersom de inte ansåg det vara något värt att ha kunskap om Gud, utlämnade Gud dem åt ett ovärdigt sinnelag, så att de gjorde sådant som är mot naturen."

Strax innan Guds vredesdom skulle tömmas över Sodom, så lämnade den rättfärdige Lot, hans hustru och hans två döttrar staden – på Guds uppmaning; Gud ville rädda dem. De fick också denna uppmaning:

> 1 Mos 19:17: "**Se dig inte tillbaka** och stanna inte någonstans på slätten. Fly till bergen så att du inte går under.".

Men vad gjorde Lots hustru?

> 1 Mos 19:26: "Men Lots hustru som följde efter honom **såg sig tillbaka** . Och hon blev en saltstod."

Det fanns alltså något oomvänt i Lots hustrus hjärta, något som älskade allt det goda de hade i Sodom mer än Gud. Hon kanske tänkte på allt det fina hon hade ordnat i deras hem. Kanske tänkte hon på sina fina kläder, smycken och parfymer. Kanske hade hon en älskare. Så hon ville egentligen inte lämna staden. När vi begrundar detta tycker jag att vi samtidigt skall begrunda hur det är med vår egen omvändelse och hur fästa vi eventuellt är vid allt det vi har och gör och vill göra. Är vi redo för uppbrott? Kommer vi att villigt och med glädje följa med Jesus den dag då han återvänder för att ta oss undan Guds vredesdom över jorden? Jesus själv tar upp just detta problem i följande bibelversar:

> Luk 17: 31-37: [Jesus sa] "Om någon den dagen är uppe på taket och har sina tillhörigheter i huset, skall han inte gå ner och hämta dem. På

> samma sätt skall den som är ute på åkern inte vända tillbaka hem. **Tänk på Lots hustru! Den som vill bevara sitt liv skall mista det**, men den som mister sitt liv, han skall bevara det. Jag säger er: Den natten skall två ligga i samma säng. Den ene skall tas med och den andre skall lämnas kvar. Två kvinnor skall mala tillsammans. Den ena skall tas med och den andra lämnas kvar. De frågade honom: ’Var då, Herre?’ Han svarade dem: ’Där den döda kroppen ligger, där kommer gamarna att samlas.’ "

Här har vi alltså en varning om att ha en delad håg, att inte vara helt omvänd till Herren. Möjligen ser vi här även en varning för att svärma runt Antikrist, som Jesus här kallar för "den döda kroppen". Hans framträdande kommer att bli en mycket tydlig vattendelare i mänskligheten. De flesta kommer att beundra denne ledare och dyrka honom som gud/kristus, förmodligen på grund av allt det som han uträttar med beundransvärd effektivitet och kraft. Men folk beundrar honom också för att det troligen kommer innebära att folk kan fortsätta leva sina liv i överflöd och en trygghet som dock är grundad på en diktatur (1 Tess 5:3: "När folk säger: ’Fred och trygghet’…"). Vi skall lyssna till Jesus igen:

> Matt 6:24: "Ingen kan tjäna två herrar. Antingen kommer han då att hata den ene och älska den andre, eller kommer han att hålla sig till den ene och se ner på den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon."

En jämförelsevis mycket liten skara kommer dock att inse vem Antikrist verkligen är. Skall vi kristna undgå att förföras av denne man och hans bedrifter, då gäller det att vi är helomvända i våra hjärtan, och att vi har en vaksamhet som är helt grundad i Bibelns profetiska texter. Då kommer vi vara redo när Jesus kommer för att ta oss härifrån! VILKEN DAG DET SKALL BLI!

/Lennart

Läs vidare

• Jesu återkomst: när, var och hur?

• Varifrån kommer "pre-trib-läran", läran om det plötsliga och hemlighetsfulla uppryckandet?

• Signalement på den kommande Antikrist